

(<http://www.nuvol.com/apuntador/>)

Barcelona, 24 de Novembre 2014

Connecta't

- [Calàndria \(/calandria/\)](#)
- [Punt de llibre \(/punt-de-llibre/\)](#)
- [Homo Fabra \(/homo-fabra/\)](#)
- [El web negre \(/elwebnegre/\)](#)
- [L'Apuntador \(/apuntador/\)](#)
- [Cast@fiore \(/castafiore/\)](#)
- [Pantalles \(/pantalles/\)](#)
- [Galeries \(/galeries/\)](#)
- [L'Avenc \(/lavenc/\)](#)

[Portada \(/\)](#)

[Notícies \(/apuntador/noticies/\)](#)

[Crítica \(/apuntador/critica/\)](#)

[Entrevistes \(/apuntador/entrevistes/\)](#)

[Opinió \(/apuntador/opinio/\)](#)

[Vinyetes \(/vinyetes/\)](#)

Cercar

Cercar

Amb Emma Vilarasau al camerino abans de la funció

Montse Barderi (<http://www.nuvol.com/autor/montse-barderi>). Sant Cugat

(<http://www.nuvol.com/lloc/sant-cugat>).

/ 24.11.2014

Follow @nuvol_com

M'agrada <70

Tweet <33

+1 <0

Hi ha vegades que totes les respostes et són donades abans de formular cap pregunta. Emma Vilarasau va produir aquest instant de prodigi quan em va rebre amb xandall, sense maquillar i mentre la pentinaven per interpretar *Els dies felicos* (<http://www.nuvol.com/?s=els+dies+feli%C3%A7os>) al Teatre-Auditori Sant Cugat (<http://tasantcugat.cat/>). Calen enormes dosis d'humilitat, senzillesa i naturalitat per deixar-se entrevistar i fotografiar així, i a la vegada, una absoluta tranquil·litat amb qui s'és. Emma Vilarasau, rotundament humil.

(<http://www.nuvol.com/wp-content/uploads/2014/11/1.-Emma-Vilarasau-2.jpg>)

Emma Vilarasau es prepara al camerino del Teatre-Auditori de Sant Cugat | © Elisabet Palomés

Després de tantíssimes entrevistes, crítiques, reportatges, quina relació mantens amb la premsa?

No m'agraden gaire, és un mal menor que he de patir... però depèn molt del periodista, així que encara t'ho poso més difícil.

Quina pregunta no voldries que et fes perquè és un tòpic insuportable?

Que em preguntéssis on em sento més còmode: al cinema, al teatre o a la televisió.

Sí, no hi ha res pitjor. Te'n faré una altra: quan vas a fer un cafè amb un amic o una amiga, com ets? Vull dir si ets riallera, transcendental, t'agrada parlar de fets i gent... com és fer un cafè amb tu?

(<http://www.nuvol.com/autor/montse-barderi>)

Montse Barderi

(<http://www.nuvol.com/autor/montse-barderi>)

Montse Barderi és escriptora i periodista. Patrona fundadora de la Fundació Maria-Mercè Marçal.

55 articles publicats

@montsebarderi

(<http://www.twitter.com/montsebarderi>)

Altres articles d'aquest autor

[La nova cara de Renée Zellweger](#)

(<http://www.nuvol.com/opinio/la-nova-cara-de-renee-zellweger/>)

[L'òpera Lucia di Lammermor recorre Catalunya](#)

(<http://www.nuvol.com/critica/lopera-lucia-di-lammermor-recorre-catalunya/>)

[La ceguesa envers Rosa Novell](#)

(<http://www.nuvol.com/opinio/la-ceguesa-cap-a-rosa-novell/>)

[Molt més que per un sí o per un no](#)

(<http://www.nuvol.com/critica/molt-mes-que-per-un-si-o-per-un-no/>)

[Silvia Bel diu poetes maleïts](#)

(<http://www.nuvol.com/critica/silvia-bel-diu-poetes-maleits/>)

Sóc riallera però tendeixo a l'espiritualitat. No pas tant en què consisteix la felicitat sinó perquè som com som, m'agrada l'espècie humana i m'agrada parlar-ne. Parlar de la feina normalment no ho faig si no és que estigui amb algú de la feina i tingui ganes de parlar-ne. En canvi, m'agrada parlar del que m'aporta la feina, del dia a dia, de la gent que estimo, del que ens ha passat i com ho interpretem. M'implico molt en la vida de la gent que estimo.

No ets gaire tecnològica però tens un web (<http://www.emmavilarasau.net/>) que et porten unes amigues on en la seqüència d'inici un puzzle dibuixa la teva imatge. La teva identitat, de quines peces creus que estaria configurada?

Deu n'hi dó amb la pregunta... De molta curiositat, de molta inseguretat, de força tenacitat, de molta il·lusió, de força empatia i d'una part íntima molt rebel.

I quina és la peça que et cal perquè totes les peces encaixin?

L'harmonia i el temps. Perquè totes aquestes coses quadrin em cal l'harmonia, que dóna la calma.

Quina relació tens amb el temps?

M'agrada molt tenir temps, però no per estar-me mirant el vent d'on ve, m'agrada estudiar. M'agrada tenir temps per fer les coses ben fetes, per cuidar la gent que estimo i cuidar-la bé. Per fer un espectacle i fer-lo bé perquè sóc força perfeccionista. Mai acabo. Si fos la directora i la productora d'un espectacle, no podria entrenar mai perquè diria que no està, que encara podem anar més enllà, fins la darrera funció estic buscant coses. Sempre penso que es pot fer més perquè parlem de la naturalesa humana i no s'acaba mai de matisar. Per això em cal no tenir pressa.

I què t'agrada estudiar?

Estic estudiant anglès i francès. També m'agrada molt la filosofia. Si ara tingués temps, tipus "tens dos o tres anys per tu", o ja t'has retirat començaria a estudiar molt: filosofia, psicologia, història de l'art... A la meua època universitària només tenia ganes de fer teatre i avui no m'agradaria morir-me sense haver fet la carrera de filosofia, per exemple, entre moltes altres coses. Més que temps per fer coses, em falten vides senceres...

<http://www.nuvol.com/wp-content/uploads/2014/11/Emma-Vilarasau-1.jpg>

Emma Vilarasau amb el perruquer Toni Santos | © Elisabet Palomés

Parla'm de la poesia, de com t'agrada i què significa per tu. Tenir un bon text és bàsic per fer un bon paper i la teva vinculació amb les paraules és molt important.

La poesia és que hi ha una persona que s'ha trencat el cap i els sentiments, per sintetitzar en una sola frase tot un mar d'emocions. La poesia té una enorme capacitat de síntesi, mai en tan poc s'ha dit tant. Mai amb tan poc s'ha pogut dir tant. És la condensació de l'emoció i quan la recites, a cadascú li toca en un lloc diferent. No és un text que t'ho narri tot, simplement et deixa anar la imatge, la sensació, l'emoció del moment... però hi ha tantes coses allà dins que a cadascú li toca per una banda.

(Mentre estem fent l'entrevista entra per saludar afectuosament l'actor Òscar Molina, que comparteix escenari amb ella a Els Dies feliços. Tots dos fan bromes que avui juguen a casa i que ho han de fer molt bé i no embarbussar-se amb les paraules.)

Ets capaç de transmetre totes les emocions, duresa, tendresa, fragilitat, força... és perquè tots aquests sentiments els portes a dins o és tècnica interpretativa...

Una mica de cada. La tècnica interpretativa fa que te'ls trobis a dins. Et dóna els camins.

Tots els tenim?

+ Llegits

- 1 [Amb Emma Vilarasau al camerino abans de la funció](http://www.nuvol.com/entrevistes/emmavilarasau-al-camerino/) (<http://www.nuvol.com/entrevistes/emmavilarasau-al-camerino/>)
- 2 [Què fem quan els artistes deixen de ser emergents?](http://www.nuvol.com/noticies/que-fem-quan-els-artistes-deixen-de-ser-emergents/) (<http://www.nuvol.com/noticies/que-fem-quan-els-artistes-deixen-de-ser-emergents/>)
- 3 [Un dinar al Gaig amb els Carulla](http://www.nuvol.com/opinio/un-dinar-al-gaig-amb-la-familia-carulla/) (<http://www.nuvol.com/opinio/un-dinar-al-gaig-amb-la-familia-carulla/>)
- 4 [Quaranta anys del 'Mecanoscrit'. Al-ba i els 40 Pedrolos](http://www.nuvol.com/noticies/al-ba-i-els-40-pedrolos/) (<http://www.nuvol.com/noticies/al-ba-i-els-40-pedrolos/>)
- 5 [Carta de Jordi Savall a José Ignacio Wert](http://www.nuvol.com/opinio/carta-al-ministre-wert/) (<http://www.nuvol.com/opinio/carta-al-ministre-wert/>)
- 6 [La ceguesa envers Rosa Novell](http://www.nuvol.com/opinio/la-ceguesa-cap-a-rosa-novell/) (<http://www.nuvol.com/opinio/la-ceguesa-cap-a-rosa-novell/>)

Si, tots ho tenim tot. Hi ha persones molt fortes que tenen molta fragilitat, hi ha persones molt fràgils que tenen molta força, en un moment o altre hem estat cruels. Tanmateix tenim uns quadres psicològics predominants que ens defineixen. Però si tu ho vols buscar i tens les eines per buscar-ho, ho trobes tot. Si t'ajuda un bon text, un bon autor/a i tu saps buscar-t'ho, aleshores hi és tot. No escriuen personatges tan estranys, perquè el que els passa no és gratuït, sempre hi ha un per què. Ningú neix bo ni cruel; depèn de la infantesa que hagin tingut, de les vivències. Sí que hi ha un apartat genètic però és menor. És el que t'ha passat perquè t'hagis tornat així.

Entens els teus personatges?

Si t'expliquen la seva vida, entens perquè són com són, perquè s'ha tornat una filla de puta o perquè és algú tan fràgil.

Entendre és acceptar sense jutjar?

Hi ha una frase dels grans mestres de teatre que diu "un actor no jutja, no jutja mai". Nosaltres no podem jutjar, els personatges són així i s'interpreten, ja els jutjarà el públic. A mi em toca fer-los de veritat. Si diuen d'algú "aquesta persona és molt dolenta" jo no crec que les persones dolentes ho diguin de si mateixes, que són dolentes, es troben totes les disculpes per no ser-ho perquè potser la vida els ha tractat malament i necessiten venjar-se'n, o estan molt mancades d'afecte o el que sigui i s'han fet dolentes. Si tu arribes a entendre això del teu personatge, aleshores és fàcil.

I tens una gran eina que abans has dit que era un dels teus trets més característics, que és l'empatia.

Uta Hagen, que és una gran mestra, una actriu americana que va crear una escola, sempre deia que les qualitats d'un actor eren en primer lloc l'empatia perquè si no ets capaç de posar-te al lloc de l'altre difícilment podràs interpretar aquell personatge. També la tenacitat, la sensibilitat per l'art en general, les ganes boges de dedicar-te a això, i la imaginació. Aquestes són les qualitats i el que sempre demanes als alumnes: "imagina't si et passés a tu...", "imagina't si..."

<http://www.nuvol.com/wp-content/uploads/2014/11/Emma-Vilarasau-6.jpeg>

Emma Vilarasau conversa amb Montse Barderi al camerino | © Elisabet Palomés

Aleshores interpretar és tot un projecte espiritual, de construcció del jo?

Depèn de com t'ho prenguis, sí. L'Anna Lizaran sempre deia "a mi, interpretar m'ha ajudat a viure, m'ha ajudat" i una vegada va dir "si no hagués interpretat, hauria estat mala persona" —Vilarasau riu i comenta l'anècdota amb en Toni Santos, el seu perruquer—. Així, interpretar t'ajuda a entendre't a tu i també entendre els altres. T'has de preguntar contínuament el per què. Per què diu això ara? Per què calla? Però també has de tenir molta sort. Si fas teatre mediocre, autors dolents, no tenen la grandesa per ensenyar-te res, però si fas grans autors com Sammuel Beckett, com aquest *Els dies felïços*, aleshores és brutal perquè no te l'acabes mai i et fan contínuament reflexionar i replantejar-te coses de la vida i realment t'ensenyen.

Fas classes de teatre?

Sí, i m'està ajudant molt a comprendre el meu ofici i des d'aquí vull donar les gràcies als meus alumnes que m'ajuden a entendre moltes coses. Ensenyar t'obliga a submergir-te amb els teus coneixements per poder-los entregar, per poder-los passar. T'obliga a revisar, a posar-te al dia sobre coses que tu dónes molt per fetes perquè és una tècnica que ja tens molt incorporada, per donar classes t'has de dissectionar.

On fas classes?

- 7 [Et vindré a tapar una petita joia teatral](http://www.nuvol.com/critica/et-vindre-a-tapar-una-petita-joia-teatral/)
(<http://www.nuvol.com/critica/et-vindre-a-tapar-una-petita-joia-teatral/>)
- 8 [Anna Maria Villalonga. La dona de gris](http://www.nuvol.com/critica/anna-maria-villalonga-la-dona-de-gris/)
(<http://www.nuvol.com/critica/anna-maria-villalonga-la-dona-de-gris/>)
- 9 [Booktubers, nous crítics literaris?](http://www.nuvol.com/opinio/booktubers-nous-critics-literaris-2/)
(<http://www.nuvol.com/opinio/booktubers-nous-critics-literaris-2/>)
- 10 [Noranta dinars de Nadal](http://www.nuvol.com/critica/noranta-dinars-de-nadal/)
(<http://www.nuvol.com/critica/noranta-dinars-de-nadal/>)

Activitat recent

- Marina Raurell recomana [La poeta quebequesa Denise Desautels a Barcelona](#) | Núvol.
fa unes 2 setmanes
- Toni Puntí recomana [Present i futur del teatre català](#) | Núvol.
fa cosa d'un mes
- [Les Revoltes d'Itzar González](#) | Núvol.
295 persones ho recomanen.
- [Arabella rodona al Liceu](#) | Núvol.
3 persones ho recomanen.

Complement social de Facebook

<http://prioratversiooriginal.wordpress.com/about/>

Aquí a Sant Cugat, a **Esart**, (<http://www.campusesart.net/>) al Campus Internacional d'Arts Escèniques, Música i Imatge. Vam començar l'any passat amb batxillerats artístics i aquest any hem fet primer de grau d'arts escèniques. És una escola que és com una franquícia del **Lipa** (www.lipa.ac.uk). El Lipa és una escola que va obrir Paul McCartney a Liverpool i que és de música i teatre. Però no pas per fer la carrera de música, sinó "techo music", tot el que és la postproducció musical, tot el que hi ha al voltant de la música i també del teatre. És un model molt anglès d'escola i el títol que s'obté també és anglès. Volíem obrir amb primer de grau però pel procés de convalidacions vam començar amb batxillerats. N'estem encantats; aquest any tenim ja el primer de grau.

Què hi ha de nou en tu i què perdura de l'actriu que va començar a fer els seus primers papers?

M'agradaria que perdurés la il·lusió, i de fet, perdura. Perquè cada nou projecte per mi és una nova il·lusió d'anar més enllà i poder fer més. La curiositat insaciable. El que ha canviat és el coneixement, ara sóc molt més conscient de tot el que hi hauria de posar i no hi arribo. Per una banda, això és més frustrant perquè ara sé el que hauria de ser i no hi arribo moltes vegades. Però, per altra banda, és molt més plaent perquè la consciència fa que puguis assaborir molt més la feina. I està molt bé, està molt bé fer-se gran si no perds la curiositat i la il·lusió. Si sempre tens ganes de més, està molt bé madurar.

Què els dius als qui es queixen perquè s'han fet grans?

Que bé! Perquè ho diem com una cosa dolenta?

Potser perquè ens queda més tram al darrere que al davant i el temps de viure s'escurça... I tenim ganes de fer història de l'art i psicologia i mil coses més...

Sí, per aquesta banda és una pena, però agafar consciència de l'existència, agafar consciència de cada moment, saber perquè estàs aquí, això és genial i en això t'ajuda molt fer teatre. Aquesta consciència.

(<http://www.nuvol.com/wp-content/uploads/2014/05/Emma-Vilarasau.jpg>)

Emma Vilarasau és la Winnie

Repassem breument alguna de les obres que has interpretat. Hem evolucionat pel que fa al masclisme des de *La Infanticida* de Víctor Català?

Sí, s'ha millorat, no ens enganyarem. S'intenta que els sous s'equiparin, cosa que no aconsegueixen. Hi ha una certa voluntat. Però queda molt per fer, molt camí perquè són moltes les coses que ens fan diferents i si no trobem el plaer en aquesta diferència és molt difícil.

Sobre l'obra de teatre *Barcelona*, vaig escriure una crítica (<http://www.eldiariidelvalles.cat/article/%E2%80%98barcelona%E2%80%99-una-commovedora-historia-d%E2%80%99amor-entre-dues-dones>) dient que era una història d'amor entre dues dones i no el duel interpretatiu de dues dones que havien competit pel mateix home com havia sentit a dir en alguns mitjans... Estava equivocada?

Ah! Vas ser tu? Que bé, que maco!

La vas llegir?

I tant que la vaig llegir! Sí, i tant que tenies raó! Era la història d'amor entre dues dones. Era la història d'amor entre les dues dones que eren els personatges de l'obra i era la història d'amor que la Míriam Iscla i jo vam viure mentre interpretàvem l'obra. Jo no havia treballat mai amb ella i va ser meravellós trobar-nos. Va molt més enllà de la típica història, l'amor sempre s'anuncia com la típica relació de parella però l'amor és molt més ampli. Les protagonistes eren dues cares d'una mateixa moneda. Dues dones que el que tenia una, li mancava a l'altra, que es complementaven molt bé i que s'havien trobat molt a faltar perquè era com si et faltés un tros.

El final, "casa meva ets tu...", ho diu tot.

Sí, uauu... absolutament.

Carta a una desconeguda per mi és una representació perfecte de l'amor abnegat.**Què opines de l'amor abnegat?**

Que és una malaltia, directament, perquè la gent que estima d'aquesta manera té una autoestima molt baixa. I amb l'autoestima baixa no es va bé per la vida. L'autoestima l'hem de tenir equilibrada, els que la porten alta van molt malament i els que la porten baixa van fatal. Significa tan sols valorar-te com ets. L'altre dia el meu fill em va dir una cosa tan bonica sobre una història d'amor que estava vivint, em va dir: "jo era feliç tan sols sabent que ella existia". Vaig pensar que era preciós i que això és precisament l'autoestima: ser tu i humilment ser tu. El títol aquell del Pavlosky, *Orgullosamente humilde*, és ben bé això: "senyors, senyores, sóc això, això és ben bé el que hi ha. Sé que puc créixer, ja aniré aprenent, ja aniré creixent", però sense la mania de castigar-nos de si no m'estima és perquè jo no ho sé fer.

http://www.nuvol.com/wp-content/uploads/2014/05/Foto_Barcelona_assaig_8_E.Vilarasau_M.IsclaA_David_Ruano_TNC.jpg

Emma Vilarasau i Míriam Iscla coincideixen a Barcelona de Pere Riera al TNC | Foto David Ruano TNC

La tesi de la sociòloga Eva Illouz, perquè fa mal l'amor, va per aquí.

Exactament, perquè hi ha mil maneres d'estimar. Allò de només hi ha un amor vertader és mentida podrida. Hi ha tants amors com persones hi ha al món, si et trobes amb algú que la teva no li va bé, doncs "adéu-siau i passi-ho bé" però no et pensis que tu no estimes bé o que ets pitjor.

El teu Agost amb Anna Lizaran em va agradar molt més que el de la Meryl Streep. Què trobes a faltar de la Lizaran?

De l'Anna he après moltes coses perquè es divertia fent aquesta feina, i jo quan era joveneta patia molt i l'Anna era molt més juganera. Això és el que vaig aprendre d'ella: un cop has assajat l'innombrable, un cop ja t'ho has preparat: surt i juga, surt i gaudeix. I jo sempre era "no ho he fet prou bé" i ella era "acaba la funció i demà és un altre dia". És una de les coses bones que té el teatre: que et dona una primera oportunitat, una segona, una tercera i una quarta.

Yourcenar deia "pren totes les precaucions però salta amb tot el teu ímpetu".

Oh! Yourcenar és el meu ídol.

Què em pots dir de la Fedra (<http://www.teatreromea.com/ca/season/1003/fedra%20>) que estàs preparant?

Faig la *Fedra* de Racine, amb vers, amb alexandrins, i és una meravella. No he fet mai un espectacle íntegrament en vers. I per mi és brutal sentir-ho. S'ajunten tantes coses! Hi ha tota una vessant lírica, una altra humanista...

Quin és el tema de Fedra, la passió?

No, la culpa, directament. Pobreta, la culpa al desig, no la culpa per l'acte sinó pel fet de desitjar-lo. És que ara estic tan imbuïda de Fedra que en podríem fer una tesi doctoral. És una gran obra, i no passa mai de moda. Sent culpa perquè desitja el fill del seu home i tots sentim mil culpes, i més sobre els desitjos, sobretot amb els desitjos no confessats. Fins a quin punt els desitjos te'ls has de tallar? O t'has de sentir culpable quan desitjar és una cosa que tampoc controles? El desig et surt.

El desig també és el motor de moltes coses perquè sense desig seríem éssers anèmics.

Si, és això. I a més el vers de la meva Fedra és preciós perquè l'ha traduït el Sergi Belbel. Jo faig la Fedra a partir de *Barcelona* que deia en l'obra un tros de la Fedra, i me la vaig tornar a llegir, no l'havia tornat a tocar des de l'escola... i vaig pensar que era una meravella de text.

I de la passió del text a fer l'obra com va anar?

Em va trucar el Borja Sitjà del Teatre Romea i em va preguntar si volia fer alguna cosa de cara l'any que ve i jo vaig dir: "si puc demanar i fer carta als reis, em demano la *Fedra*". I em van dir que sí i tot seguit em va preguntar amb qui volia fer-la i jo vaig dir: "home, si puc demanar, doncs amb el Sergi Belbel".

Així és un projecte molt teu, molt personal.

Sí, i aquest de la Winnie, d'*Els dies feliços* també, és molt meu. I el Sergi Belbel saps què em va dir quan li vaig proposar? Que la seva tesi era sobre *Fedra* de Racine! I que hi havia tres espectacles que volia fer abans de morir: *El Rey Lear*, la *Fedra* i un tercer que no recordo. I jo li vaig dir: "doncs aquest ja el tens!" I ara estem tots dos com bojos, com bojos del tot. No sé què sortirà... estic treballant el text tota sola des de l'agost i el que ja puc dir és que m'ho passo tan bé...

(<http://www.nuvol.com/wp-content/uploads/2014/11/Emma-Vilarasau-5.jpg>)

Emma Vilarasau | © Elisabet Palomés

I tu podries dir com el Sergi Belbel que hi ha tres obres que vols fer abans de morir-te i que encara no hagis fet?

Moltes, me'n queden moltes i no sé si tindrà ja temps. Vull fer *L'hort dels cirerers* de Txékhov, interpretar la Liuba^[1], m'encantaria. Això ho he dit moltes vegades, perquè *L'hort dels cirerers* és una obra fantàstica i l'autor és un dels grans.

Com a sabadellenca, però també com a vallesana, m'agrada molt Sant Cugat perquè és un poble acollidor amb un altíssim nivell cultural. Em pots parlar de Sant Cugat i la teva vinculació amb el Teatre-Auditori?

Sí, és veritat això que dius de Sant Cugat. En relació amb el Teatre-Auditori fa molts anys que amb el Pep Tugués hi somiem. Somiem un teatre petit, somiem un centre de producció... Aquest teatre té una molt bona gestió perquè ha creat un públic molt fidel, ha complert les expectatives de tothom, no pas elitista per alguns sinó un teatre per a tots però sempre amb espectacles de nivell i de qualitat. I la gent s'acostuma a aquestes coses. Per exemple ara tenim el cine-fòrum a Sant Cugat.

Sí, un dia a la setmana cinema amb versió original.

Doncs està ple! I els de Cinesa creien que duraria dos dies. L'excusa aquesta de "la gent no va a aquestes coses" és perquè no ho programen, i si no ho programen com vols que hi vagin? Prova-ho, programa-ho, publicita-ho, fes-ho bé, i posa un bon preu i ja veuràs com la gent hi va. I Sant Cugat ja té una tradició teatral important, jo vaig començar aquí, al Joan Maragall, el Teatre de la Unió. També amb el Pep Tugués voldríem fer un concurs teatral que impliqués totes les escoles del poble, perquè si es parteix de baix, si agafes els nanos i fas que ja vagin al teatre sempre estimaran el teatre, i això s'aconsegueix si fan teatre, perquè és el que més els diverteix.

Normalment es fan activitats pedagògiques i anar a veure un assaig obert...

No, no n'hi ha prou, han de fer-lo ells, si no, no es diverteixen i no hi entren. Jo tot això ho copio del Tomeu Amengual, programador del [teatre de Manacor](http://www.teatredemanacor.com/) (<http://www.teatredemanacor.com/>). Ell fa 25 anys que ho fa, i tu vas a Manacor i és el millor públic d'Espanya: intel·ligent, crític, participatiu... i et trobes gent de 40 anys que et diuen, "jo ja vaig fer aquesta obra!". Ja ho farem, amb la calma ho farem tot.

[1] Liuba Andreievna, una terratinent sense recursos que torna a la casa familiar, a *L'hort dels Cirerers*, lloc on va viure de petita i que no li queda altra remei que vendre's.

Subscriu-te a Núvol

M'agrada { 70

Tweet { 33

g+1 { 0

correu electrònic

Enviar

Deixa un comentari

L'adreça electrònica no es publicarà Els camps necessaris estan marcats amb *

Nom *

Correu electrònic *

Lloc web

Comentari *

Enviar

[Qui som \(http://www.nuvol.com/qui-som/\)](http://www.nuvol.com/qui-som/) · [Manifest \(http://www.nuvol.com/manifest/\)](http://www.nuvol.com/manifest/) · [Avis legal \(http://www.nuvol.com/avis-legal/\)](http://www.nuvol.com/avis-legal/) · [Premsa \(http://www.nuvol.com/contacte/\)](http://www.nuvol.com/contacte/) · [Política de privacitat \(http://www.nuvol.com/politica-de-privacitat/\)](http://www.nuvol.com/politica-de-privacitat/) · [Normes de participació \(http://www.nuvol.com/normes-de-participacio/\)](http://www.nuvol.com/normes-de-participacio/) · [Patrocinadors \(http://www.nuvol.com/patrocinadors/\)](http://www.nuvol.com/patrocinadors/)

Follow

Subscriu-te a Núvol

Enviar

M'agrada < 7,2 mil

g+1 { 0

Copyright © Núvol.com 2014 - Disseny Web: iEstrategic (<http://www.iestrategic.com>)